

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

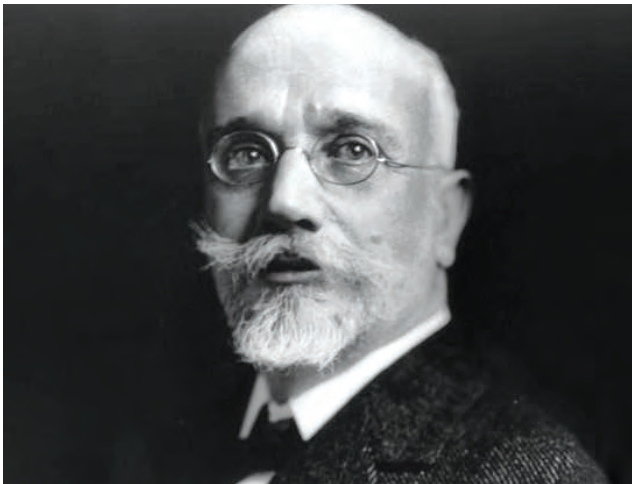

«Ιδιώνυμες» ... Ιστορικές μνήμες

Η 24 Ιουλίου είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστική μέρα όχι μόνο διότι ανακαλούμε στη μνήμη μας τα πρόσφατα σχετικά γεγονότα στην Κύπρο που έλαβαν χώρα με την Τουρκική εισβολή το 1974 αλλά και διότι είναι η παραμονή της δημοσίευσής του σχετικού νόμου, ο οποίος δημοσιεύτηκε στην Ελλάδα στο τέλος της πρώτης τριακονταετίας του 20 αιώνα. Συγκεκριμένα στις 25 Ιουλίου 1929 δημοσιεύτηκε στο πρώτο τεύχος της εφημερίδας της Ελληνικής Κυβέρνησης ο περίφημος νόμος 4229/24 Ιουλίου 1929 της τότε κυβέρνησης του Ελευθερίου Βενιζέλου. Ο τίτλος του νόμου ήταν «Περί των μέτρων ασφαλείας του κοινωνικού καθεστώτος και προστασίας των ελευθεριών των πολιτών». Ο στόχος του ήταν η ποινικοποίηση των «ανατρεπτικών» ιδεών, ιδιαίτερα η δίωξη κομμουνιστών, αναρχικών και η καταστολή των πάσης φύσεως συνδικαλιστικών κινητοποιήσεων. Ο νόμος ονομάστηκε ιδιώνυμο, από τον νομικό ποινικό χαρακτηρισμό των εγκλημάτων, για τα οποία προβλέπεται ιδιαίτερη ποινή σε σχέση με άλλα παραμυρη της ίδιας κατηγορίας εγκλήματα.

Ο νόμος αυτός ψηφίστηκε από την τότε κυβέρνηση Βενιζέλου και απετέλεσε την απαρχή των διώξεων των χαρακτηριζομένων εν συνεχεία κομμουνιστών ή «οπαδών της Γ' Διεθνούς» κατά τον ίδιο τον Βενιζέλο αλλά και όλων εκείνων που οι ιδέες τους ήταν αντίθετες με εκείνες του τότε κατεστημένου ή αγωνίζονταν στους κοινωνικούς αγώνες μέσω διαδηλώσεων ή απεργιών για τη βελτίωση των όρων διαβίωσης ή ένα κράτος δικαίου διαφορετικό εκείνου που επέτασε η αστική τάξη της εποχής. Ο Βενιζέλος ψηφίζοντας το νόμο άνοιξε ουσιαστικά τότε τους ασκούς του Αϊόλου για την πάταξη των συνδικαλιστικών κινημάτων και βέβαια για το πέρασμα στην παρανομία των πρώτων κομμουνιστικών ή σοσιαλιστικών κομμάτων.

Οι συγκυρίες ήταν δύσκολες και βέβαια υπήρχε ή διαφαίνονταν η προσπάθεια συστράτευσης των προσφύγων μετά την Μικρασιατική καταστροφή στις τάξεις των σοσιαλοκομμουνιστών, και ιδιαίτερα λίγα χρόνια μετά την επικράτηση της Οκτωβριανής επανάστασης στη Ρωσία. Στον αντίποδα των εξελίξεων πολλά ήταν τα «λάθη» και της πολιτικής των τότε κομμουνιστικών κομμάτων και εκείνου της Ελλάδας σημείο αναφοράς των οποίων αποτελεί η τότε θέση του, σχετικά με το Μακεδονικό ζήτημα. Η ταύτιση τότε του κόμματος με τις θέσεις των αδελφών κομμουνιστικών κομμάτων για την ίδρυση ανεξάρτητου Μακεδονικού κράτους στα πλαίσια μάλλον της κομμουνιστικής διεθνούς, που πήγαζε από το «αρχηγείο» της Μόσχας, αλλά από την άλλη εξυπηρετούσε τον Βουλγαρικό επεκτατισμό και τον πανσλαβισμό και των Ρώσων κομμουνιστών σαν συνέχεια της ίδιας

προηγούμενης Τσαρικής πολιτικής, στοίχιζε πολύ σκληρά στην εξάπλωση των ιδεών αυτών στον Ελλαδικό χώρο, παρά την μεταγενέστερη αλλαγή πλευσης του κόμματος στο ζήτημα αυτό.

Ο Νόμος αυτός προέβλεπε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι μηνών για όποιον, κατά το άρθρο 1 & 1, «επιδιώκει την εφαρμογήν ιδεών εκουσών ως έκδηλον σκοπόν την δια βιαιών μέσων ανατροπήν του κρατούντος κοινωνικού συστήματος ή την απόσπασιν μέρους εκ του όλου της Επικρατείας ή ενεργεί υπέρ της εφαρμογής αυτών προσηλυτισμών». Σύμφωνα με το νόμο, η απεργία δεν αναγνωριζόταν ως μέσο προβολής πολιτικών αιτημάτων, η διαδήλωση θεωρείτο διασάλευση της κοινωνικής γαλήνης και ο συνδικαλισμός μετατράπηκε σε «ιδιώνυμο» αδικήμα. Το «ιδιώνυμο» λοιπόν την εποχή του Βενιζέλου, απετέλεσε την αιτία της απαρχής διώξεων και συλλήψεων χιλιάδων πολιτών της Ελλάδας, που πέραν των οργανωμένων μελών στο Κομμουνιστικό κόμμα, συμπεριέλαβε και χιλιάδες άλλους Έλληνες, που παρέκλιναν της επίσημης πολιτικής των κυβερνήσεων μέχρι και το έτος 1974. Ο διχασμός και η διαίρεση των πολιτών με βάση τις πολιτικές τους απόψεις και την ιδεολογία τους, συνεχίστηκε και μετά το τέλος του Βενιζέλου.

Αξιοσημείωτη ήταν η απόρριψη από το Βενιζέλο της πρότασης του Αλεξάνδρου Παπαναστασίου να διώκονται με το «ιδιώνυμο» όχι μόνο οι κομμουνιστές αλλά και οι φασίστες γεγονός που φαίνεται να αντέδρασε σθεναρά ο ίδιος ο Βενιζέλος. Όλα τα χρόνια που ακολούθησαν το τέλος της κυβέρνησης του Ελευθερίου Βενιζέλου οι διάφορες κυβερνήσεις της Ελλάδας, με τον ένα ή άλλο τρόπο συντηρούσαν το νόμο αυτό και μάλιστα με τις κατά καιρούς τροποποιήσεις του «άνοιξαν» και τους τόπους εξορίας, τα διάφορα δηλαδή νησιά, Ικαρία, Λαζαρέτο Κέρκυρας, Λέρο, Αν Στράτη, Μακρόνησο αργότερα, Γιάρο και ο κατάλογος μακρύς καθώς εκ παραλλήλου και τις φυλακές όπου από ποινικές κατήντησαν στο τέλος φυλακές εγκλεισμού

πολιτικών κρατούμενων μετά την ποινικοποίηση των όποιων αντιδράσεων ομάδων ή κομμάτων πολιτών ή συνδικάτων σε οποιαδήποτε μέτρα επεβάλλοντο από τις τότε κυβερνήσεις. Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι η κυβέρνηση του Ιωάννη Μεταξά αντικατέστησε τον Ν.4229 με τον Α.Ν. 117/15 Σεπτεμβρίου 1936 «Περί μέτρων προς καταπολέμησην του κομμουνισμού και των εκ τούτου συνεπειών» (ΦΕΚ 402/Τεύχος Πρώτον/18 Σεπτεμβρίου 1936). Τελικά καθώς φαίνεται στόχος του «ιδιώνυμου» δεν ήταν μόνο οι κομμουνιστές αλλά γενικότερα η καταστολή του εργατικού κινήματος, αντιδράσεων, απεργιών, διαδηλώσεων και οποιασδήποτε έκφρασης αντίδρασης σε ότι άδικο της αστικής δημοκρατίας της εποχής εκείνης.

Στο διάστημα εφαρμογής του νόμου αυτού και των εν συνεχεία τροποποιήσεων του και κύρια κατά τη διάρκεια που επικρατούσαν κυβερνήσεις απόρροια πραξικοπηματικών κινήσεων, χιλιάδες άνθρωποι, οδηγήθηκαν στην εξορία, βασανίστηκαν, δολοφονήθηκαν και γενικώς διώχθηκαν για τις πολιτικές τους απόψεις και ιδέες και φυσικά με τον χαρακτηρισμό του προδότη ή του εχθρού του λαού. Πρόκειται για επίσης μια μεγάλη περίοδο πέραν των σαράντα ετών της σύγχρονης Ελληνικής ιστορίας που υπήρχε αναταραχή και μάλιστα και σε περιόδους επαναλαμβανόμενων πτωχεύσεων του Ελληνικού κράτους, που οι αντιδράσεις της επίσημης πολιτείας δεν απέχουν πολύ έως καθόλου από τα τεκταινόμενα την τελευταία πενταετία στη πατρίδα μας.

Μία απλή στροφή του βλέμματος στο παρελθόν ίσως θα μας θυμίσει πολλά και επίσης θα μας οδηγήσει στη καλύτερη γνώση του αύριο, διότι όπως έχω σκεφτεί πολλές φορές πολύ απλά η Ιστορία επαναλαμβάνεται και βασικότερη αιτία είναι η απώλεια της μνήμης της ή η ίδια η άγνοια της. Όλα αυτά ανήκουν στο παρελθόν και πλέον επίσης ο κομμουνισμός παγκόσμια δεν υπάρχει ίσως όχι βέβαια σαν ιδεολογία, αλλά σαν εφαρμοστέο πολιτικό σύστημα σίγουρα ναι, ιδιαίτερα μετά την κατάρρευση και διάλυση της πάλαι ποτέ Σοβιετικής Ένωσης. Τελικά ο Α.Ν. 509/1947 καταργήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου του 1974 από την κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας με το άρθρο 3 του Ν.Δ. 59 «Περί συστάσεως και επαναλειτουργίας πολιτικών κομμάτων» (ΦΕΚ 259/Δ/1974), με συνέπεια την νομιμοποίηση του ΚΚΕ.

Εκείνο όμως που πρέπει να κρατήσουμε όλοι μας σαν παρακαταθήκη για το μέλλον, μέσω του νεότερου ιστορικά παρελθόντος είναι ότι πρέπει να στοχεύουμε στην ενότητα μας σαν λαός και σαν έθνος, να υπερβαίνουμε εκείνα που ίσως μας χωρίζουν και να στοχεύουμε στην ενίσχυση όλων εκείνων που μας ενώνουν. Για ένα καλύτερο μέλλον για μάς και κύρια για τις επόμενες γενιές.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**

**Australian
registered Greek
Lawyer entitled
to practice Greek Law**

Το γραφείο μας σε συνεργασία και με τη Δικηγόρο του Σύνδευ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΙΚΗ (ATHENA TOURIKIS) - SOLICITOR αναλαμβάνουμε την διεκπεραίωση των υποθέσεων σας στην Ελλάδα και την Αυστραλία.

- Θέματα κληρονομιών, αποδοχές, διανομές περιουσιών και σύνταξη διαθηκών στην Ελλάδα και την Αυστραλία.
- Γονικές Παροχές, θέματα ασφάλισης και συνταξιοδοτικά στην Ελλάδα.
- Τακτοποίηση με συνεργάτες λογιστές στην Ελλάδα των φορολογικών σας θεμάτων -

- των - Ελληνική υπηκοότητα και ελληνικά διαβατήρια.
- Κάθε είδους μεταβίβαση ακινήτων, πώληση, αγορά κ.λπ. στην Ελλάδα.
- Πληρεξούσια για την Ελλάδα για οποιοδήποτε θέμα υπάρχει ανάγκη.
- Εκδοση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ και κλειδαρίθμου κα-

- θώς και διορισμό φορολογικού αντικλήτου στην Ελλάδα - Υπαγωγή κατοίκων εξωτερικού στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. στην Αθήνα.
- Πλήρης ενημέρωση σχετικά με τα φορολογικά σας θέματα και τις τυχόν οφειλές σας σε σχέση με την περιουσία σας στην Ελλάδα όπου και αν βρίσκεται εκεί.

Βρισκόμαστε ΕΔΩ στην Αυστραλία για οποιοδήποτε θέμα σας απασχολεί στην Ελλάδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας Tel: 0421 969 172, (02) 9261 3144, e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

Διεύθυνση: 377-383 Sussex St. (Suite 4, Level 5), SYDNEY, NSW 2000